Lietas Nr. 110002116
Lietas arhīva Nr. 1-0021-16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2016.gada 19.septembrī

Bauskas rajona tiesa šādā sastāvā
tiesnese I.Andžāne
ar sekretāri N.Zaharovu
piedaloties /pers. C/
aizstāvim M.Eglem

2016.gada 19.septembrī izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. C/, personas kods /personas kods/, dzīvo /adrese /, Iecavas novads, strādā SIA "/Nosaukums B/", agrāk administratīvi nav sodīts, saukšanu pie administratīvās atbildības,

k o n s t a t ē j a :

Valsts policijas (turpmāk tekstā - VP) Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas jaunākais inspektors Valsts amatpersona 2015.gada 29.decembrī sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 205596 par to, ka /pers. C/ 2015.gada 29.decembrī plkst.01.20 Iecavā, Ed.Virzas ielā, virzienā no Zemgales ielas uz /adrese/pusi vadīja transportlīdzekli VW Touran, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē. Ir konstatēta alkohola koncentrācija asinīs 2,9 ‰ promiles.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) 149.^{15}panta ceturtajā daļā.

Tiesas sēdē 2016.gada 8.jūnijā /pers. C/ savu vainu neatzina, paskaidroja, ka 29.decembrī ap plkst.01.00 pie viņa ieradušies policisti. Viņš tajā laikā atradies mājas kāpņu telpā. Policisti jautājuši, vai viņam pieder tāda mašīna. Atbildējis, ka pieder. Policisti teikuši, ka viņš ir dzēris un jādodas uz ekspertīzi. Uz ekspertīzi aizbraucis, jo bijis lietojis alkoholu. Kaut kas sastādīts, bet parakstīties nav dots. Pēc tam atvests mājās, un viņš aizgājis gulēt. Nākošā dienā policisti ieradušies ap plkst.12.00, aicinājuši savā automašīnā, sastādījuši divus protokolus. Policisti teikuši, ka ar viņa mašīnu ir izraisīts ceļu satiksmes negadījums. Nav piekritis nevienam protokolam. Paskaidroja, ka 2015.gada 29.decembrī nekur ar mašīnu nav braucis. Mašīnu izmantojis /pers. F/, viņš atgādājis mašīnu un atdevis atslēgas, tas bijis ap pusnakti. Mašīna pieder viņam, bet tiek patapināta SIA "/Nosaukums B/", pamatā tā stāv pie /pers. F/. Alkoholu lietojis kopā ar /pers. F/ naktī, kad /pers. F/ ieradies un atdevis mašīnas atslēgas.

Tiesas sēdē 2016.gada 19.septembrī /pers. C/ papildināja savus paskaidrojumus ar rakstveida paskaidrojumiem, kuros norādījis, ka nepiekrīt medicīniskās pārbaudes protokolam, no tā nav izsecināms promiļu daudzums viņa organismā, un nav pievienoti pierādījumi, kas apstiprinātu medicīniskās pārbaudes protokolā norādīto.

Liecinieks/pers. G/ liecināja, ka 2015.gada 29.decembrī strādājis kopā ar kolēģi /pers. H/, izbraucis uz ceļu satiksmes negadījuma vietu, kur ar vieglo mašīnu bijis iebraukts smagās mašīnas piekabē. Notikuma vietā bijuši vairāki cilvēki. Veicis vietas apskati, bet kolēģis /pers. H/ ņēmis paskaidrojumus. Uzzinājuši, ka /pers. I/ redzējis negadījumu, mašīnas numuru un vadītāju. Jautājuši, vai liecinieks varēs atpazīt vadītāju, tecis, ka varēs. Pārbaudījuši pēc numura un noskaidrojuši, ka mašīna reģistrēta uz /pers. C/ vārda. Meklējuši mašīnu, atraduši ēkas pagalmā, tai bijis bojāts priekšējais labais stūris. Fotografējis mašīnu, meklējuši vadītāju. Mājas kāpņu telpā smēķējuši divi vīrieši – /pers. C/ un /pers. F/. /pers. C/ izskats sakritis ar fotogrāfiju. /pers. C/ teicis, ka mašīnu nav vadījis. Mašīna bijusi aizslēgta, un atslēgas bijušas pie /pers. C/. Teicis, ka otrs eksemplārs ir dzīvoklī. Piedāvāts veikt ekspertīzi, atteicies, vests uz Rīgu. Konstatēts alkohola reibums, ekspertīzē norādījis, ka pēdējo reizi alkoholu lietojis plkst.24.00, tātad pirms ceļu satiksmes negadījuma. Administratīvā pārkāpuma protokolu uzreiz nav stādījis, lai liecinieks /pers. I/ varētu veikt atpazīšanu.

Liecinieks/pers. N/ liecināja, ka 2015.gada 29.decembra naktī noticis ceļu satiksmes negadījums. Kolēģis /pers. G/ savācis materiālus, paskaidrojumus, aizvedis /pers. C/ uz ekspertīzi. Ekspertīzē /pers. C/ teicis, ka pēdējo reizi lietojis alkoholu plkst.24.00, pēc tam nav lietojis. Balstoties uz medicīniskās pārbaudes protokolu, sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā. Uz to, ka /pers. C/ vadījis transportlīdzekli norādījuši lieciniekiem, paskaidrojumus no lieciniekiem ņēmuši kopā ar kolēģi /pers. L/. Liecinieki pazinuši /pers. C/ kā savu kaimiņu. Rādījuši /pers. C/ bildi, citas bildes nav rādījuši.

Liecinieks/pers. L/ liecināja, ka viņš kopā ar kolēģi /pers. N/ braukuši ņemt paskaidrojumus no lieciniekiem. Līdzi paņēmuši /pers. C/ bildi, ko uzrādījuši lieciniekiem un jautājuši, vai šis ir tas cilvēks, kuru viņi redzējuši pie mašīnas stūres. Liecinieki to apstiprinājuši, atpazinuši savu kaimiņu. Divi liecinieki bija redzējuši ceļu satiksmes negadījumu, bija piegājuši pie mašīnas un redzējuši vadītāju.

Liecinieks/pers. I/ liecināja, ka neatceras precīzu laiku, bet tas bijis ziemā ap pusnakti. Gājis uz/adrese/ ielu, garām pabraukusi mašīna un ietriekusies stāvošā fūrē. Mašīnā bijis tikai vadītājs. Izsaukta policija. Vadītājs aizbraucis. Sniedzis paskaidrojumu policijai. Tālākos notikumus precīzi neatceras. Policija viņu paņēmusi līdzi, braukuši meklēt mašīnas vadītāju pie deviņstāvu mājas. Vadītāju pazinusi /vārds/ un viņas māte. /vārds/norādījusi, kur viņu meklēt. Vadītāju atpazinis caur kāpņu telpas logu.

Uz tiesas jautājumu, vai liecinieks atpazīst kādu no tiesas zālē atrodošajām vīriešu dzimuma personām, liecinieks atbildēja, ka neatpazīst nevienu. Uz tiesas jautājumu, vai zālē atrodošais /pers. C/ ir tā persona, kuru 2015.gada 15.decembra naktī atpazina liecinieks kā personu, kura vadīja transportlīdzekli, liecinieks apstiprinoši atbildēt nevarēja.

Noklausījusies /pers.C/paskaidrojumus, liecinieku /pers. G/, /pers. N/, /pers. L/ un /pers. I/ liecības, aizstāvja M.Egles viedokli, pārbaudījusi un novērtējusi administratīvā pārkāpuma protokolu un lietas materiālus, tiesa atzina sekojošo.

Saskaņā ar LAPK 213.pantu izskatāmā lieta ir piekritīga Bauskas rajona tiesai.

LAPK 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzēta atbildība par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles.

Atbilstoši LAPK 243.panta noteikumiem, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros

izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Pierādīšanas līdzekļu veidus nosaka LAPK 243.[1]pants.

Savukārt LAPK 244.pants noteikts, *ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.*

LAPK 272.pantā noteikts, ka *institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.*

Tādējādi, lai piemērotu administratīvo sodu, ir jākonstatē vai persona ir vainojama izdarītajā pārkāpumā.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[15]panta ceturtās daļas, ir jākonstatē, ka persona ir vadījusi transportlīdzekli un, vadot šo transportlīdzekli, alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā vai asinīs ir pārsniegusi 1,5 promiles.

/pers. C/ noliedz, ka 2015.gada 29.decembrī plkst.01.20 ir vadījis transportlīdzekli VW Touran ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/.

Lietā nav gūti pārliecinoši pierādījumi, ka /pers. C/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un apstākļos vadījis transportlīdzekli.

Liecinieks /pers. I/ tiesas sēdē neatpazina /pers. C/ kā personu, kuru redzēja 2015.gada 29.decembrī plkst.01.20, pie transportlīdzekļa VW Touran stūres. Liecināja, ka paļāvies uz /pers. V/ un viņas mātes teikto, ka viņas atpazīst vadītāju kā savu kaimiņu, ka tieši /pers.V/pazinusi šo cilvēku un parādījusi, kur jāskatās, ka naktī pēc notikuma atpazinis vadītāju, skatoties no ielas caur kāpņu telpas loga stiklu, redzējis tikai vienu vīrieti, bet pēc balsīm sapratis, ka kāpņu telpā atrodas vēl kāds.

/pers. V/ savā paskaidrojumā norādījusi, ka atpazinusi automašīnas vadītāju, tas bijis viņas kaimiņš, atpazinusi arī pēc bildes kā /pers. C/.

/pers. V/ savā paskaidrojumā norādījusi, ka redzējusi, ka pie automašīnas VW Touran stūres sēž viņas kāpņu telpas kaimiņš, kuram vārdu un uzvārdu nezin, bet pēc policijas darbinieku uzrādītās fotogrāfijas atpazinusi viņu kā /pers. C/.

Liecinieks /pers. G/ liecināja, ka pēc ceļu satiksmes negadījuma meklējis avarējušo transportlīdzekli, atradis to dzīvojamās ēkas pagalmā, pēc reģistrācijas numura uzzinājis, kurš ir transportlīdzekļa īpašnieks, kāpņu telpā saticis divus vīriešus, no kuriem viens bijis transportlīdzekļa īpašnieks /pers. C/, otrs /pers. F/.

Liecinieki /pers. N/ un /pers. L/ liecināja, ka ceļu satiksmes negadījums noticis naktī un materiālus bija savākusi iepriekšējā maiņa, braukuši ņemt paskaidrojumus no lieciniekiem, līdzi paņēmuši /pers. C/ bildi, ko rādījuši lieciniekiem un jautājuši, vai šis ir tas cilvēks, kuru redzējuši pie transportlīdzekļa stūres.

Tiesa vērtē, ka policijas darbinieki nav veikuši uzrādīšanu atpazīšanai, nav lieciniekiem rādījuši vairākas fotogrāfijas, bet gan tikai /pers. C/ fotogrāfiju, nav ņēmuši pirkstu nospiedumus no stūres iekārtas, lai gan jau uzreiz pēc notikuma /pers. C/ noliedzis, ka vadījis transportlīdzekli.

Tiesa, novērtējot lietā esošos pierādījumus, atzina, ka pastāv šaubas par to, ka /pers. C/ ir vadījis transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un apstākļos.

Tiesa atzina, ka gadījumā, ja būtu pierādīts, ka /pers. C/ vadījis transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un apstākļos, nav gūti pierādījumi, vai /pers. C/ 2015.gada 29.decembrī plkst.01.20 ir bijis alkohola reibumā un cik promiles bijušas viņa izelpojamā gaisā vai asinīs plkst.01.20.

Liecinieki/pers. V/ un /pers. I/ savos rakstiskajos paskaidrojumos, paskaidrojuši, ka vadītājs bija dzēris. /pers. I/ nav paskaidrojis, pēc kā viņš izdarījis šādus secinājumus, bet /pers. V/ norādījusi, ka par to liecinājusi alkohola smaka.

Liecinieks /pers. N/ liecināja, ka sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu /pers. C/, vadoties no paša /pers. C/ teiktā ekspertīzes izdarīšanas laikā un ieraksta medicīniskās pārbaudes protokolā par to, ka pēdējo reizi viņš alkoholu lietojis šonakt, ap plkst.24.00.

No medicīniskās pārbaudes protokola Nr.6586 redzams, ka /pers. C/ medicīniskā pārbaude alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai veikta 2015.gada 29.decembrī plkst.03.55 un /pers. C/ bioloģiskajās vielās – asins paraugā, kas ņemts plkst.04.00, atrasts alkohols 2,09 ‰ un urīna paraugā, kas ņemts plkst.04.05, atrasts alkohols 3,71 ‰. Ārste devusi atzinumu, ka ir konstatēta alkohola koncentrācija asinīs 2,9 ‰.

Tātad ir pierādīts, ka /pers. C/ alkohola koncentrācija asinīs 2015.gada 29.decembrī plkst.04.00 ir bijusi 2,9 ‰ promiles.

Tiesa nepiekrīt /pers. C/ rakstiskajos paskaidrojumos minētajiem argumentiem, ka medicīniskās pārbaudes protokols nevar tikt izmantots kā pierādījums, jo no tā nav izsecināms patiesais promiļu daudzums organismā, jo medicīniskās pārbaudes protokolā norādīti trīs dažādi rādījumi, bet nav pievienots testēšanas pārskats.

/pers. C/ atsaucies uz 2005.gada 11.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 26.punktu un 8.punktu, norādot, ka šie punkti tulkojami sistēmiski.

Tiesa, tulkojot sistēmiski minētos Ministru kabineta noteikumu Nr.15 punktus, norāda, ka 8.punkts attiecas uz alkohola koncentrācijas pārbaudi izelpotajā gaisā, kas /pers. C/ nav veikta, savukārt, 26.punkts attiecas uz alkohola koncentrācijas pārbaudi medicīnas iestādē.

Tiesa atzina, ka ar medicīniskās pārbaudes protokolu nav pierādīts, ka /pers. C/ alkohola koncentrācija asinīs 2015.gada 29.decembrī plkst.01.20 arī bijusi 2,9 ‰ promiles.

Ar lieciniekiu liecībām nav iespējams noteikt, vai persona ir alkohola reibumā, un kāda ir alkohola koncentrācija personas izelpojamā gaisā vai asinīs, bet tieši no promiļu daudzuma ir atkarīgs pēc kuras LAPK 149.[15] panta daļas persona saucama pie administratīvās atbildības un sodāma.

Tiesa atzina, ka ieraksts medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.6586, par to, ka /pers. C/ pēdējā alkohola lietošana bijusi – "šonakt, ap plkst.24, 300.00 degvīna", nav pierādījums tam, ka 2015.gada 29.decembrī plkst.01.00 /pers. C/ bijis 2,9 % promiļu alkohola reibumā.

Tiesas sēdē /pers. C/ paskaidroja, ka alkoholu lietojis kopā ar /pers. F/, naktī, kad /pers. F/ ieradies, lai atdotu viņam automašīnas atslēgas, ka ekspertīzē teicis par aptuvenu alkohola lietošanas laiku, kuru precīzi neatceras.

Lietā nav pierādījumu, cikos /pers. C/ lietojis alkoholu, izņemot viņa teikto ekspertīzē, ko pats /pers. C/ norāda kā aptuvenu laiku.

Tiesa atzina, ka /pers. C/ norādītais aptuvenais alkohola lietošanas laiks nevar būt par pierādījumu viņa vainai administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, jo /pers. C/ ekspertīzes izdarīšanas laikā bija ievērojamā alkohola reibumā un minēja nevis precīzu, bet aptuvenu laiku "ap plkst.24."

Saskaņā ar administratīvā procesa principu *in dubio pro civis* (visas šaubas par labu cilvēkam) pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu, un šaubu gadījumā risinājumam jābūt par labu indivīdam. Publiskajās tiesībās visas šaubas tulkojamas par labu indivīdam.

Personas nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Tiesai ir jāinterpretē šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 24.05.2007. Nr. SKA-219/2007 17.pkt.; 13.11.2008. Nr. SKA-493/2008 14.pkt.; 21.05.2009. Nr. SKA-156/2009 9.pkt.).

Atbilstoši LAPK 239.panta 1.punktam, *iesāktā lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā*

nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Tiesa atzina, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā par /pers. C/ saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu ir izbeidzama, jo lietā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar LAPK 9.pantu, 22.pantu, 23.pantu, 272.pantu, 274.pantu, 275.pantu tiesa,

n o s p r i e d a :

Lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā par **/pers. C/ (/pers. C/),** personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturtās daļas **izbeigt**.

Spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā var pārsūdzēt desmit darba dienu laikā, pēc pilna nolēmuma paziņošanas dienas Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Bauskas rajona tiesā.

Pilns nolēmums paziņots 2016.gada 28.septembrī.

Tiesnese I.Andžāne